R3238 (page 347)

தீமையை நன்மையினால் வெல்லு
OVERCOMING EVIL WITH GOOD

1 சாமுயேல் 22

“உங்கள் சத்துருக்களைச் சிநேகியுங்கள்; உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மைசெய்யுங்கள்.” - லூக்கா 6:27

இந்தப் பாடம் இராஜாவாகிய சவுலின் பொறாமைக்கும், பகைமைக்கும் தப்பியோடினபோதுள்ள தாவீதின் ஏழு வருட அனுபவங்களைப் பற்றியதாகும். இராஜாவாகிய சவுல் இஸ்ரயேலின் அரியணையில், பெயருக்குக் கர்த்தருடைய பிரதிநிதியாக இன்னமும் காணப்பட்டபோதிலும், தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களையும், வல்லமையையும் இழந்தவராய்க் காணப்பட்டார்; மேலும் சவுலுக்கு அடுத்துவரும் இராஜாவெனத் தாவீது அபிஷேகிக்கப்பட்ட பிற்பாடு, இந்த ஆசீர்வாதங்களும், வல்லமையும் ஓரளவுக்குத் தாவீதிற்குக் கைமாற்றப்பட்டதாய் இருந்தது. இப்பாடமானது இருவருக்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாட்டினை நம் மனங்களுக்கு முன்பு தெளிவாய்க் காண்பித்துத் தருகின்றது; அதாவது ஒரு பக்கம் இராஜாவின் பகுத்தறிவானது/ உள்ளமானது பொல்லாங்கான உணர்வுகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது; இன்னொரு பக்கத்தில் தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனுஷனாகிய தாவீது பூரணராக இல்லை என்றாலும், நீதியின் கொள்கைகளினுடைய வழிகாட்டுதலின்கீழ்த் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளும் விஷயத்திலும், தீமையின் தூண்டுதல்களை மேற்கொள்ளும் விஷயத்திலும் ஜெயங்கொண்டார். தாவீதை நாம் பூரணர் என்று எண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது. அவரது தப்பிதங்களையும், பாவங்களையும் அலட்சியம் பண்ணுகிறவர்களாகவும் நாம் காணப்படக்கூடாது; இன்னும் அவற்றை (வாழ்க்கையில்) பின்பற்றவும் கூடாது. புதிய ஏற்பாட்டின்படியுள்ள பரிசுத்தவான்களில் ஒருவராகவும் தாவீது இருப்பதில்லை. பரம அழைப்பில் பங்கடைவதற்கு முடியாத ஆதி காலங்களில் இவர் வாழ்ந்தவர் ஆவார்; மேலும் நம்முடைய இரட்சிப்பின் அதிபதியும், இடுக்கமான வழியில் நம்முடைய முன்னோடியுமான இயேசு அப்போது வராதிருந்தபடியால், தாவீதால் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளிலும் பின்தொடர்ந்து நடக்கமுடியாது. தாவீது தேவனிடத்தில் முழுக்க விசுவாசம் வைத்தவராகவும், நேர்த்தியான நோக்கம்கொண்டவராகவும் காணப்பட்ட காரியத்திலேயே, இவர் தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனுஷனாகக் காணப்பட்டார். கர்த்தருடைய சித்தம் செய்ய வேண்டும் என்றே இவர் இருதயத்தில் வாஞ்சித்தார்; மேலும் இப்படிச் செய்வதற்குத் தவறும்போதெல்லாம் அது இவருக்குத் துக்கத்தை உண்டாக்கி, இவர் மனந்திரும்புவதற்கு வழிநடத்தினது. தேவன் தம்முடைய குணலட்சணங்களையும், தம்முடைய ஜனங்கள் தொடர்புடைய திட்டத்தையும், பூரணமான சித்தத்தையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு முந்தின காலப்பகுதியில், இவர் வாழ்ந்தவராவார். எல்லாக் காரியங்களையும் பார்க்கும்போது, தாவீது காண்பித்த விசுவாசமும், கீழ்ப்படிதலும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவையாக இருந்தன; ஆகையால் சுவிசேஷயுக சபையினால் இவரது ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கையும் முன்மாதிரியாக அல்லது உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படக்கூடாது என்றபோதிலும், தகுதியான விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலுக்கான அநேகம் அருமையான விளக்கங்களானது, இவரது

வாழ்க்கையிலிருந்து எடுக்கப்படலாம்; இவைகளில் சில நம்முடைய இந்தப் பாடத்திலும் பார்க்கப்படலாம்.

சவுலின் கோபத்திற்குத் தாவீது தப்பி விலகியோடினது முதற்கொண்டும், சவுலின் மரணம் வரையிலுமான அந்த ஏழு வருடக்காலங்கள் என்பது, விசுவாசம் மற்றும் பொறுமைக்கான நீண்டதொரு பரீட்சையின் காலமாக விசேஷமாய்த் தாவீதிற்குக் காணப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதில் அவரது நடக்கையானது சிறந்ததும், உண்மையானதுமாகக் காணப்பட்டது. அவர் தன்னுடைய இராஜாவிற்கும், தன் ஜனங்களுக்கும் மிகவும் உண்மையாய்ச் சேவை புரிந்திருக்கின்றார், எனினும் அதற்குப் பலனாகப் பாடுகளையே அனுபவித்தார். அவர் கொஞ்சக்காலம் ஓர் அந்நிய தேசத்தில் நாடோடியாகக் காணப்பட்டார்; அவரது தகப்பனுடைய வீட்டாரும் பாதுகாப்பிற்காக, மோவாப் தேசத்திற்குள் இடம் மாற்றப்படும் கட்டாயத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டார்கள். தன்னைக் கர்த்தர் அழைத்துவந்ததும், இராஜாவாகிய சவுலுக்கு அடுத்து வருபவரெனத் தன்னை அபிஷேகித்ததும், தன்னுடைய இராஜ்யபாரம் வருவதற்கு இப்படியாகத் தாமதம் உண்டுபண்ணினதும், இன்னுமாகத் தேசத்திலிருந்து துரத்தப்பட்ட ஒருவராக வேட்டையாடப்படுவதற்கும், துன்பப்படுத்தப்படுவதற்கும் தான் அனுமதிக்கப்பட்டதும், தாவீதிற்கு விநோதமாகவே தோன்றியிருந்திருக்க வேண்டும். எனினும் இது அவரது விசுவாசத்திற்கு விலையேறப்பெற்ற பரீட்சையாகக் காணப்பட்டது; சந்தேகத்திற்கிடமின்றி விசுவாசத்தின் வேர்களை வலுவடையப்பண்ண உதவினது; இப்படியாக அவரது குணலட்சணம் வலுவடையவும், கர்த்தருக்குள்ளான அவரது விசுவாசம் உறுதியடையவும் உதவப்பட்டார். இது தவிர்த்து, அந்த ஏழு வருடங்களும், தாவீது தனது இராஜ ஸ்தானத்திற்குத் தயாராகுவதற்கு விலையேறப்பெற்றதாகக் காணப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை நம்மால் சுலபமாக உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. அந்த வருடங்களானது, அவர் ஜனங்களோடு நெருங்கி பழகுவதற்கும், அவர்களது அன்றாட வாழ்க்கையின் காரியங்களையும், பொதுவான உணர்வுகளையும் அறிந்துகொள்வதற்கும், அயலகத்தாராகிய ஜனங்களிடம் நன்கு பழகுவதற்கும் உதவினது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் கர்த்தருடன் மிகவும் நெருக்கமடைந்தவர் ஆனார். கர்த்தருடைய வழிநடத்துதல்களைத் தாவீதினால் வெளிப்படையாய் அறிந்துகொள்ள முடியாத தருணங்களிலும், அவரது வழிநடத்தல்களை விசுவாசிப்பதற்குத் தாவீது கற்றுக்கொண்டார் என்பதிலும் நமக்கு நிச்சயமே. சங்கீதங்களில் பல, இந்த ஒரு காலப்பகுதியின்போது, அந்தந்த நேரங்களில் சம்பவித்த தாவீதின் அனுபவங்களைப் பற்றின (உடனடி) பதிவுகளாக ஒன்றில் காணப்பட்டது அல்லது அந்த அனுபவங்களிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாடங்களுடைய பிந்தைய பதிவுகளாகக் காணப்பட்டன. அப்படியான சங்கீதங்களில் சில: 34, 52, 56, 57, 63 -ஆம் சங்கீதப் பகுதிகளாகும்.

எதிர்காலத்தில் நமது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கர்த்தருடன் பூமியை ஆளகை செய்யவிருக்கும் இராஜாக்களாக மற்றும் ஆசாரியர்களாகக் காணப்படுவதற்கென்றும், பூமியின் குடிகள் யாவரையும் ஆசீர்வதிப்பதற்கென்றும் ஏற்கெனவே புத்திரசுவிகாரத்தின் ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களும், கர்த்தருடைய அபிஷேகித்தலைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களுமான ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களால், இக்கட்டுரை தெரிவித்திடும் நிகழ்வின்போதுள்ள தாவீதினுடைய சோதனையான அனுபவங்களிலிருந்து விலையேறப்பெற்ற பாடங்களை எளிதில் அடையாளம் கண்டுகொள்ளலாம். இவ்வுலகத்தின் அதிபதி நம்முடைய சத்துருவாக இருக்கின்றார்; இப்படி இவர் காணப்படுவதற்குரிய காரணம், நாம் தீமை செய்திருக்கின்றோம் என்பதாக இல்லாமல்,

மாறாக தனக்குக் குறுகின காலமே உள்ளது என்பதை இவர் உணர்ந்திருப்பதினாலும், நமக்குள் இருக்கும் கர்த்தருடைய ஆவிக்கு எதிரான ஓர் ஆவியினை இவர் பெற்றிருக்கின்றதினாலுமே ஆகும். நம்மை அபிஷேகித்துவிட்டு, இராஜ்யத்தில் மகிமை, கனம் மற்றும் அழியாமை தருவதாக நமக்கு உறுதியளித்துவிட்டு, இவ்வளவு சோதனையான அனுபவங்களும், உலகம், மாம்சம் மற்றும் பிசாசானவனோடு இவ்வளவு கடினமான போராட்டங்களும் நமக்கு வர ஏன் கர்த்தர் அனுமதித்துள்ளார் என்று நாமும்கூட சிலசமயங்களில் யோசித்திருப்போம். நாம் கர்த்தருடைய வழியைக்குறித்து மிகவும் குறிப்பாகக் கற்றுக்கொள்ளும்போது, இன்னுமாக அதிசீக்கிரத்தில் நீங்கும் இலேசான நம்முடைய (தற்காலத்தின் போதுள்ள) [R3238 : page 348] உபத்திரவம் மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை (நாம் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்துகின்றது) உண்டாக்குகிறது என்று கற்றுக்கொள்ளும்போது, காரணங்கள் தெளிவாகுகின்றது. நமக்குப் பொறுமை தேவையாக இருக்கின்றது; மேலும் இது சோதனைகள் மூலமாக மாத்திரமே சம்பாதிக்கப்பட முடியும். நமக்கு விசுவாசம் தேவையாக இருக்கின்றது; மேலும் இது தேவைகள் வருவதன் மூலமாக மாத்திரமே வளர்க்கப்பட முடியும். நம்முடைய எதிர்கால வேலைக்கடுத்த அனுபவங்கள் நமக்குத் தேவையாக இருக்கின்றது; இது இத்தகைய அனுபவங்கள் மூலமாக மாத்திரமே சம்பாதிக்கப்பட முடியும்; இந்த அனுபவங்களின் காரணமாக நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களுடைய பிணிகள் மற்றும் கஷ்டங்கள் மற்றும் சோதனைகளின் உணர்வுகளால் தொடப்படுபவர்கள் ஆகுகின்றோம்; நாம் சிங்காசனத்தை அடையும்போது, இந்த ஜனங்களுக்கே நாம் ஊழியக்காரர்களாகவும், பிரதிநிதிகளாகவும் காணப்படப்போகின்றோம். ஆகையால் தாவீதிற்கு இருந்ததுபோல, நமக்கும் தீமையை எதிர்ப்பது, அதுவும் தீமையைத் தீமையினால் இல்லாமல், நன்மையினால் எதிர்ப்பது என்பதே தற்கால அனுபவங்களின் படிப்பினையாக இருக்கின்றது.

தாவீது மற்றும் வேதாகமத்தின் மற்ற மாமனிதர்களுடைய சம்பவங்களைக் கவனிக்கையில், அவர்களைப்பற்றின பதிவுகளினுடைய நேர்மையின் நிமித்தம் மனங்கவரப்படுகின்றோம்; அவர்களது நற்கிரியைகள் எப்படிப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதோ, அதுபோலவே அவர்களது தீய நடக்கைகள் குறித்தும் ஒரேமாதிரி ஒளிவுமறைவு இன்றி தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது வேதாகமத்தினுடைய தனித்தன்மைகளில் ஒன்றாகும்; அதன் உண்மைத்தன்மைக்கான அப்புத்தகத்தின் [R3239 : page 348] அத்தாட்சிகளில் இதுவும் ஒன்றே! தாவீதின் நற்பெயரைக் கெடுக்கக்கூடியதாய்க் காணப்படும் எந்த ஒரு தகவலையும் தவிர்த்துவிட்டு, தாவீதின் சரித்திரத்தைப் பளப்பளப்பாக்குவது என்பது எவ்வளவு சுலபமான காரியமாய் இருந்திருக்கும்; ஒருவேளை வேதாகமம் தெய்வீக மேற்பார்வையின்கீழ் ஆயத்தம்பண்ணப்படாதிருந்தால், விசேஷமாக இராஜா ஒருவரின் விஷயத்தில் நிச்சயமாகவே பதிவுகள் மேற்கூறியபடி பளப்பளப்பாக்கப்பட்டிருக்கும். வேதாகமத்தில் இடம்பெறும் மாமனிதர்களின் தப்பிதங்கள் சில, பதிவுசெய்யாமல் விடப்பட்டிருந்தால், வேதாகமம் வாசிப்பதற்கு நன்றாயிருந்திருக்குமெனச் சிலர் எண்ணுவார்கள் என்பதில் எங்களுக்கு நிச்சயமே. இந்த மாமனிதர்கள் சிலரின் சோதனைகள், தவறுகள், மனந்திரும்புதல் முதலானவைகள்குறித்த பதிவுகளானது, இவர்களது நற்கிரியைகள் மற்றும் நல்மனம் குறித்த பதிவுகளைவிட ஆசீர்வாதங்களில் குறைவானதாய்க் காணப்பட்டதில்லை. கர்த்தருடைய ஜனங்களில் சிலர் மாம்சத்திலுள்ள தங்கள் பெலவீனங்களை உணருகையில், பாவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில், அடைய வேண்டிய நிலைமையில் அவ்வப்போது குறைவடைந்துபோகையில், வேதாகமத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள மற்றவர்களின் அனுபவங்களினால் தைரியப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்; தொடர்ந்து பாவத்திற்குள் அமிழ்ந்துபோகாமல் இருக்க வேண்டும் என்றும், கர்த்தருக்கு

பயப்படும்படிக்கு அவரிடத்தில் மன்னிப்பு உண்டு என்றும் உணர்ந்துகொள்ள முடிபவர்கள் ஆகுகின்றனர். உமக்குப் பயப்படும்படிக்கு உம்மிடத்தில் மன்னிப்பு உண்டு. நீரோ மன்னிப்பு அளிப்பவர்; மனிதரும் உமக்கு அஞ்சி நடப்பர் (திருவிவிலியம், சங்கீதம் 130:4). இப்படிப்பட்டவர்கள் பல்வேறு தருணங்களில் தாவீது வீழ்ச்சிக்குள்ளானதையும், மனந்திரும்பினதையும், மனம் வருந்தினதையும், மீண்டுமாகக் கர்த்தருடைய தயவு பெற்றுக்கொண்டதையும் கவனிக்கையில், இது இவர்களுக்கு இதேபோல் மனந்திரும்புவதற்கும், தேவனுடைய இரக்கம் மற்றும் மன்னிப்பில் இதேபோல் நம்பிக்கைகொள்வதற்கும், தங்கள் வீழ்ச்சி மற்றும் பாவத்திலிருந்து எழுவதற்கும், நீதி, சத்தியம், தூய்மை முதலானவைகளுக்குரிய யுத்தத்தை மீண்டும் புதியதாய்த் துவங்குவதற்கும் தைரியம் கொடுக்கின்றது.

நம்முடைய இந்தப் பாடமானது சவுலினால் தேடப்படும்போது சம்பவித்த தாவீதின் அனுபவங்களில் ஒன்றைப் பற்றினதாகும். பொல்லாத ஆவியினுடைய கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் காணப்பட்ட இராஜாவாகிய சவுலின் தாறுமாறான நடக்கையானது, தாவீதை இவர் கையாண்டதுபோலவே, மற்ற மனுஷரையும் அநீதியாய்க் கையாளுவதற்கு வழிநடத்தியிருக்க வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை; சிலரிடம் ஒரு காரணத்திற்காகவும், வேறு சிலரிடம் வேறு காரணத்திற்காகவும் சவுல் இப்படியாக நடந்திருக்க வேண்டும். இப்படியாகச் சவுலின் பகைமைக்கு ஆளான இம்மாதிரியான ஜனங்களும், இன்னுமாக நாட்டிலிருந்து தப்பியோடும் நிலைக்கும், சட்ட விரோதிகள் என்று அழைக்கப்படும் நிலைக்கும் தள்ளப்பட்டவர்களாகிய ஜனங்களும் தாவீதைத் தேடிச்சென்று, அவரது உயர் அதிகாரத்திற்குக்கீழ்த் தங்களை இணைத்துக்கொண்டார்கள். ஆரம்பத்தில் இவர்களின் எண்ணிக்கை நானூறாகவும், பிற்பாடு அறுநூறாகவும் இருந்தது (1 சாமுயேல் 22:2; 25:13; 27:2). இராஜாவினுடைய தாறுமாறான போக்கின் காரணமாக இயல்பு வாழ்க்கையில் ஈடுபட முடியாதிருந்த இந்த மனுஷர், ஒவ்வொரு இடமாக மாறி மாறிச் சென்றனர்; இவர்கள் உணவு உட்கொள்ள வேண்டிய விஷயமே, இவர்கள் கடந்துபோன இடங்களிலெல்லாம், இவர்களது வருகையானது சந்தேகத்திற்கிடமின்றி விவசாயிகளுக்கு வருத்தமாகக் காணப்பட்டது. இவர்கள் உணவைத் தேடும் காரியமானது யூதப் பிரமாணத்திற்கு இசைவாகவே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்; அப்பிரமாணத்தின்படி பசியாய் இருக்கும் யார் ஒருவனும், எந்த ஒரு நிலத்திற்குள்ளும், பழத்தோட்டத்திற்குள்ளும் அல்லது திராட்சத்தோட்டத்திற்குள்ளும் செல்லலாம் மற்றும் தொந்தரவின்றி திருப்தியடைவது வரையிலும் புசிக்கலாம்.

சீப் வனாந்தரத்திலுள்ள கிராமத்து ஜனங்கள் இராஜாவின் தயவைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வாஞ்சையினாலும், இன்னுமாக இவ்வளவு திரளான புருஷர் வந்து தங்கள் உணவைக் கொள்ளையடிப்பது குறித்துக் கொண்டிருந்த அச்சத்தினாலும், தாவீதும், அவரது கூட்டாளிகளும் தங்கள் சுற்றுப்புறங்களில் கண்டுபிடிக்கப்படலாம் என்று இராஜாவாகிய சவுலுக்குத் தூது அனுப்பினார்கள். இராஜா உடனடியாக மூவாயிரம் போர்வீரர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு, தாவீதையும் அவரது கூட்டாளிகளையும் பிடித்துவிடலாம் என்ற ஆவலில், அந்த இடத்திற்குச் சென்றார். எனினும் தாவீதையும், அவரோடுகூட இருந்தவர்களையும் எளிதில் பிடிக்க முடியவில்லை; சாதாரணமான படைகளைவிட, இவர்கள் வேவு பார்ப்பதில் நன்கு பழக்கமுடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர். தங்களைக்குறித்து இராஜா எதையேனும் அறிந்துகொள்வதற்கு முன்னதாக, இவர்கள் இராஜா மற்றும் அவரது சேனையின் அசைவுகள் குறித்த விவரங்கள் அனைத்தையும் உடனுக்குடன் தெரிந்துகொண்டவர்களாக இருந்தனர்.

சம்பவத்தின் பதிவிலிருந்து, எப்படித் தாவீது தனது நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான ஒருவரோடுகூடச் சவுலின் பாளயத்திற்குச் சென்றார் என்று பார்க்கின்றோம். இராஜாவாகிய சவுலும், அவரது சேனையிலுள்ள அனைவரும், வெளியில் படுத்திருந்தார்கள்; பாலஸ்தீன வழக்கப்படி, தங்கள் மேல்வஸ்திரத்தை மாத்திரம் போர்த்திக்கொண்டு படுத்திருந்தார்கள். இராஜா இரதங்களில் படுத்திராமல், இரதங்கள் சூழ்ந்திருந்த இடத்தில் அல்லது கொட்டகையில் படுத்திருந்தார்; இராஜாவை மீதமுள்ள சேனையிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கும் பொருட்டாக, அவரது ஈட்டியானது அவரது தலைமாட்டில் ஊன்றப்பட்டிருந்தது; இப்படிச் செய்வது என்பது, அந்த நாட்டிலுள்ள நாடோடிகளில் பிரதானமானவர்கள் மத்தியில், இன்னமும் நிலவிவரும் பழக்கமாகக் காணப்படுகின்றது. இராஜா மற்றும் அவரது சேனையின் நிமித்தமாக தாவீதும், அவரது கூட்டாளிகளும் அச்சம் கொண்டிருப்பார்கள் என்றும், இராஜாவின் அருகே வருவதற்குத்திட்டமிடமாட்டார்கள் என்றும் சவுலின் சேனையிலுள்ளவர்கள் எண்ணி, பாதுகாப்பாய் உணர்ந்தபடியால், ஜாமக்காரர்களுக்கான அல்லது காவலர்களுக்கான ஏற்பாடு எதுவும் செய்யவில்லை; இதன் காரணமாக தாவீதும், அவரோடுகூட இருந்தவர்களும் சுலபமாக இராஜாவை நெருங்கினார்கள்; இவர்கள் நினைத்திருந்தால், இராஜா உறங்குகையில், அவரைக் கொன்றுபோட்டு, யாருடைய கண்களுக்கும் அகப்படாமலேயே தப்பித்துச் சென்றிருக்கலாம். இராஜாவைக் கொலை செய்வதைத் தாவீது தவிர்த்துக் கொண்டதற்குரிய காரணம், தாவீது தனக்கு வந்த அனுகூலமான வாய்ப்பைக் கண்டுகொள்ள முடியாதளவுக்கு அறிவற்றவராய் இருந்தார் என்பதினால் இல்லாமல், மாறாக தேவன்மீது இவர் கொண்டிருந்த மரியாதையும், அவருக்கான இவரது உண்மையுமேயாகும். தேவனே இஸ்ரயேலின் இராஜா என்பதையும், அவரே சவுலை இராஜாவின் ஸ்தானத்தில் நியமித்திருக்கின்றார் மற்றும் இராஜாவாக அபிஷேகித்துள்ளார் என்பதையும், இராஜாவை தேவனுடைய பிரதிநிதியாகக் கனப்படுத்துவது ஜனங்களுடைய கடமையாக இருக்கின்றது என்பதையும் தாவீது முழுமையாக அடையாளம் கண்டுகொண்டிருந்தார். (புறஜாதிகள் மத்தியிலுள்ள இராஜாக்கள் இப்படியாகத் தேவனால் நியமிக்கப்படுகிறதில்லை) தேவன் தன்னை சவுலுக்கு அடுத்தபடியாக இராஜாவென அபிஷேகித்துள்ளபடியால், இப்போதும்கூட தேவனே கிருபையாய்ச் சவுலின் ஜீவனைத் தன் கையில் ஒப்புக்கொடுத்துள்ளார் என்று நியாயம் கற்பித்துக்கொள்ளும் அளவுக்குத் தாவீது எளிதில் வளைகிற/சிதைந்துபோன ஒரு மனசாட்சியைப் பெற்றிருக்கவில்லை. மாறாக தேவனே இன்னமும் இராஜாவாக இருக்கின்றார் என்றும், சவுலை அரியணையிலிருந்து இறக்குவதற்கும், இன்னுமாகத் தன்னை அரியணைக்குத் தம்முடைய சொந்த வழியில் கொண்டுவருவதற்கும் தேவையான வல்லமை அனைத்தையும் பெற்றிருக்கின்றார் என்றும், சர்வ வல்லமையுள்ளவர் தம் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில், அவருக்காகச் சவுலை, தான் கொலை செய்வது என்பது அவசியம் இல்லை என்றும் தாவீது சரியாய்ப் பகுத்தறிந்துகொண்டவராய்க் காணப்பட்டார். **[R3239 : page 349]**

சோதனையை இன்னமும் தீவிரமாக்கும் விதமாக, தாவீதோடுகூட இருந்தவர்கள் (தாவீது எதுவும் சொல்லாமலேயே) (சவுலைக் கொன்றுபோடுவதற்குரிய) சில யோசனைகளைத் தாங்களாகவே முன்வைத்தவர்களாகவும், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வந்தவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்; இதினிமித்தம் தாவீது சார்பில் ஒரு வார்த்தையும் வெளிப்படாமலேயே அல்லது அவர் தன் விரலை அசைக்காமலேயே, முழுக்காரியமும் அவர்களால் செய்யப்பட்டிருந்திருக்க முடியும். பெலவீனமான ஒரு மனதிற்கு, இது மிகவும் கடுமையான சோதனையாக இருந்திருக்கும் - குற்றம் தன் மீது சுமராதே என்றும், காரியத்தைத் தடுக்க தான் முற்படாமல் இருந்தால், வெறுமனே அமைதி

காத்துக்கொண்டிருந்தால், முழுக்காரியமும் இன்னொருவரால் நிறைவேற்றி முடிக்கப்படுமே என்றும் பெலவீனமான மனமுடைய ஒருவனால் தனக்குள்ளாகச் சிந்திக்கப்படலாம். ஆனால் முறைப்படியோ அல்லது குறிப்பாலோ தன் சம்மதம் தெரிவிக்கப்படாமல், தன் கூட்டாளிகள் செயல்படமாட்டார்கள் என்பதைத் தாவீது அறிந்திருந்தார். கொலைசெய்வதில் யார் வேண்டுமானாலும் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், பொறுப்பு தன் மீதே காணப்படும் என்று தாவீது உணர்ந்துகொண்டவராய் இருந்தார். சவுலிடம் காணப்பட்ட பொறாமையின், குரோதத்தின், பகைமையின் மற்றும் கொலைபாதகத்தின் ஆவியினை, இதே ஆவியினைக்கொண்டு எதிர்கொள்ளாமல், அதாவது தீமைக்குத் தீமை செய்யாமல், மாறாக சவுலின் தீய மற்றும் கொலைபாதக நோக்கங்களுக்குப் பதிலுக்குப்பதிலாக இரக்கம் காண்பிக்க வேண்டும் என்று தாவீது தீர்மானித்துக்கொண்டார். இது வெறும் கொள்கையாக/வார்த்தையாக மட்டும் காணப்படவில்லை; சவுலின் மீது எந்த ஒரு கொலைபாதகத்தின் ஆவியினையும், தாவீது ஒருபோதும் தன் இருதயத்தில் பெற்றிருக்கவில்லை; இப்போதும்கூடச் சவுலைத் தன் கையில் பெற்றிருந்தார்; மேலும் அவரை அழித்துப்போடுவதற்கு இது தாவீதிற்குக் கிடைத்த இரண்டாம் தருணமாய்க் காணப்பட்டது. சவுலையும், சவுலைப்போன்ற குணங்களையுடைய யார் ஒருவரையும் பாசம் கலந்த அன்பினால் தாவீது அன்புகூர்ந்தார் என்று நாம் எண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது. அவர் நம்முடைய ஆதார வசனத்தினுடைய வார்த்தைகளின் படியுள்ள கோணத்தில் சவுலை அன்புகூர்ந்தார்; அதாவது நம்முடைய சத்துருக்கள் மீது நாம் கொண்டிருக்க வேண்டிய தகுதியான அன்பாகும்; அனுதாபம் மற்றும் பரிதாபத்தின் அன்பாகும் -இவ்வன்பானது சத்துருவினுடைய (தீய) குணங்களை எவ்வளவுதான் அங்கீகரியாமல் இருந்தாலும், இவ்வன்பானது சத்துருவுக்குத் தீமை செய்யாது, அதேசமயம் மற்றவர்கள் சத்துருவுக்குத் தீமை செய்வதற்கு ஊக்குவிக்கவும் செய்யாது, மாறாக சத்துருவைக் கொன்றுபோடாமல், அவனுக்கு எந்த விதத்திலாகிலும் இரக்கம்செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கும்.

இங்கு ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்கள் அனைவருக்கும் நல்லதொரு பாடம் காணப்படுகின்றது. பூமிக்குரிய அரசாங்க ஆளுகைகளின் விஷயத்தில் மட்டுமல்லாமல், விசேஷமாகச் சபையில் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் விஷயத்திலும்கூட நாம் கர்த்தருடைய நியமனங்களையும், அனுமதிகளையும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். இத்தகையவர்கள் நீதிக்குச் சத்துருக்களாக மாறிப்போனாலும், இவர்களது அழிவை நிறைவேற்றுவது நமக்கடுத்த காரியமல்ல. இராஜ்யத்திற்கு நம்மை அழைத்தவரும், இராஜ்யத்தைத் தம்முடைய ஏற்றவேளையில் நமக்குத் தருவதாகவும் வாக்களித்தவருமான கர்த்தர், தற்காலத்தில் நாம் சமாதானமாய் வாழவேண்டும் என்பது தம்முடைய சித்தமாகக் காணப்படுகின்றது என்று தெரிவிக்கின்றார். இன்னுமாக நம்முடைய சத்துருக்களிடம்கூட, அதாவது நம்மை அல்லது நமது குணங்களைத் தாக்க/கெடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தேடித்திரிபவர்களிடம்கூட அல்லது நம்மை அழித்துப்போட வேண்டும் என்றிருப்பவர்களிடம்கூட நாம் பொறுமையுடனும், நிதானத்துடனும், இரக்கத்துடனும் காணப்பட வேண்டும் என்பதும் தம்முடைய சித்தமாகக் காணப்படுகின்றது என்று தெரிவிக்கின்றார். நாம் தீமைக்குத் தீமையையும், உதாசனத்துக்கு உதாசனத்தையும், தூற்றுதலுக்குத் தூற்றுதலையும் சரிக்கட்டாமல், அதற்குப்பதிலாக நம்முடைய சத்துருக்களைக்குறித்து முடிந்தமட்டும் நாம் அன்பாய்ப் பேச வேண்டும், முடிந்தமட்டும் அவர்களை இரக்கத்தோடு கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; எந்த விதத்திலாகிலும் நம்முடைய சரீரத்தைக்கொண்டோ அல்லது நம்முடைய நாவுகளைக் கொண்டோ அல்லது வேறு எதன் மூலமாகவோ நாம் பழிக்குப்பழி வாங்காமல் அல்லது

அவர்களின் ஆவியினை வெளிப்படுத்தாமல் இருந்து, அதற்குப் பதிலாகத் தீமைக்கும் நன்மையினையும், குரோதம் மற்றும் கேட்டிற்குப்பதிலாக நாம் இரக்கத்தினையும், பரிவினையும் வெளிப்படுத்திடுவோமாக.

தாவீதும், அவரது கூட்டாளிகளும் பாதுகாப்பான இடத்தை அடைந்த பிற்பாடு, ஏற்றவேளை வந்தபோது, அவர்கள் இராஜாவையும், பிரதான படைத்தலைவரையும் சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார்கள்; இராஜாவின் ஜீவன் மரண அபாயத்தில் இருந்தது, ஆனாலும் கொல்லாமல் விடப்பட்டார் என்ற உண்மையினை அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு சென்றார்கள்; மேலும் இதற்குச் சாட்சியங்களாய் இருக்கும் ஈட்டியையும், தண்ணீர் செம்பையும் காண்பித்தார்கள்; இன்னுமாக இராஜா தங்களிடம் அனுப்பிவைக்கும் தூதுவனிடம் அப்பொருட்கள் திருப்பிக்கொடுத்து அனுப்பப்படும் என்றும் தெரிவித்தார்கள். இந்தக் காரியத்தில் தன்னுடைய இந்தச் செய்கைக்குக் காரணமாயிருந்த தன்னுடைய பெருந்தன்மையின் ஆவியினைக்குறித்து, தாவீது அனைவருக்கும் தெரியப்படுத்தினது என்பது தவறல்ல. இராஜா உடனடியாகச் சூழ்நிலையினைக் கிரகித்துக்கொண்டார்; மேலும் உடனடியாக இதை ஒப்புக்கொள்வதற்கும், தன்னுடைய தவறான நடக்கைக்கு மன்னிப்பு கேட்பதற்குமுரிய பக்குவம் கொண்டிருந்தார். தாவீதின் இச்செயலானது சவுலை வென்றது. இச்சம்பவத்தில் நிகழ்ந்ததுபோல, (தீமைக்குக் கைமாறாக) நன்மை செய்வதினால் வரும் விளைவுகள் எல்லாத் தருணங்களிலும் இதேபோன்று இவ்வளவு தெளிவாய்த் தெரியாது; ஏனெனில் பொல்லாங்கு செய்கிறவர்களில் சிலர் சவுல் பெற்றிருந்ததைவிட, குணங்களிலும், கொள்கைகளிலும் மோசமானவர்களாகக் காணப்படுவார்கள்; வெறுப்புடையவர்களாகவும், பொறாமைகொண்டவர்களாகவும், குரோதம் கொண்டவர்களாகவும் காணப்படுவார்கள். ஒருவேளை செய்யப்பட்ட தீமைக்கு நாம் நன்மை செய்கின்ற காரியமானது, பொல்லாங்கு செய்தவரிடத்தில் நன்றியுணர்வினைக் கொண்டுவரவில்லை என்றாலும், (நாம் செய்த) இக்காரியம் சரியே மற்றும் இது நமக்கு ஓர் ஆசீர்வாதமாகுகின்றது. பொல்லாங்கு செய்தவனே, நம்முடைய இரக்கத்தினால் பிடிப்பட தவறுவதன் காரணமாக இழப்பிற்குள்ளாகுகின்றான். சவுல் மனஸ்தாபப்பட்டார் என்பது உறுதி என்றாலும், தாவீது தன்னைச் சவுலின் அதிகாரத்திற்குக்கீழ் ஒப்புக்கொடுக்கும் அளவுக்கு சவுலின்மீது நம்பிக்கை வைக்காதிருந்தார்; இதில் நமக்கும் பாடம் ஒன்று காணப்படுகின்றது, அதென்னவெனில் நம்முடைய சத்துருக்களிடம் நாம் பெருந்தன்மையாக நடந்துகொள்ளும்போது, அவர்கள் செய்த தீமைக்குக் கைமாறாக நாம் நன்மை செய்யும்போது, அவர்கள் சார்பிலான சீர்பொருந்துதலின் விஷயத்தைப் பொருத்தமட்டில், நாம் உடனடியாக நம்பி விடக்கூடாது; மாறாக சவுலின் விஷயத்தில் சவுல் பொல்லாத ஆவியினுடைய கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் காணப்பட்டார் என்று தாவீது உணர்ந்துகொண்டது போன்று, நாமும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்; இன்னுமாக (சத்துரு சார்பில்) தவறுகள் ஏதேனும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்குமாயின் அல்லது சீர்பொருந்துவதாக ஏதேனும் அறிக்கை பண்ணப்பட்டிருக்குமாயின், இவை இருதயம் நல்மாற்றம் அடைந்துள்ளது என்பதை நிரூபித்துக் காண்பிப்பதற்குப் போதுமான கால அவகாசம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்புவரை, குணத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நல்மாற்றம் என்று எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்குப் பதிலாக, உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையாக மாத்திரம் கருதப்பட வேண்டும் என்றும் நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

சவுலுக்குத் தாவீது கொடுத்த பதிலானது, எப்படிப் பார்த்தாலும் உண்மையாய் இருப்பதற்கும், பொறுமையாய் இருப்பதற்குமான உதாரணமாகக் காணப்படுகின்றது. தாவீது சவுலுடைய தவறைத் தவறு என்று வலியுறுத்தவுமில்லை, தவறு இல்லை என்று

மறுக்கவுமில்லை; அதேசமயம் தாவீது, இராஜாவினுடைய தயவிற்காகவும், இரக்கத்திற்காகவும் கெஞ்சி கேட்கவுமில்லை. மாறாக தேவனிலுள்ள தனது நம்பிக்கையினை அறிக்கையிட்டார் - தேவன் தம்முடைய நீதி மற்றும் இரக்கத்தின்படி எல்லா மனுஷரையும் கையாளுவார் என்றும், தேவன் மற்றும் அவரது கொள்கைகள் மீதான தனது மரியாதையே, இராஜாவின் ஜீவனைத் தப்பிப்பிழைக்கச்செய்தது என்றும் தெரிவித்தார். தான் இராஜாவுக்கு இரக்கம் காட்டினதுபோல, கர்த்தரும் தனக்கு இரக்கம் பாராட்டுவார் என்று நம்புவதாகவும், இராஜாவில் அல்ல, கர்த்தரிடத்திலிருந்தே தனக்கு உதவியும், மனதுருக்கமும் கடந்து வரும் என்று நம்புவதாகவும், அவரே தன்னை எல்லா உபத்திரங்களினின்றும் விடுவிப்பார் என்று நம்புவதாகவும் தாவீது தெரிவித்தார். எந்த அளவுக்குத் தாவீது தனது இந்த வார்த்தைகளினுடைய உயர் கொள்கையினைப் புரிந்திருந்தார் என்பதை நாம் அறியோம். அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசியாகக் காணப்பட்டபடியால், அவர் அநேக இடங்களில் தலை மற்றும் சரீரமாகிய கிறிஸ்துவிற்கு நிழலாய்க் காணப்படுகின்றார். அவரது வார்த்தைகள் அவருக்குத் தனிப்பட்ட விதத்தில் பொருந்துவதைப் பார்க்கிலும் சபைக்கே மிகக் குறிப்பாக பொருந்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. தாவீது இன்னமும் நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ்க் காணப்படுகின்றார்; ஆகையால் அவர் நியாயப்பிரமாணத்தினால் நியாயந்தீர்க்கப்பட வேண்டியவராவார்; நியாயப்பிரமாணத்தின்படி ஒருவனும் நீதிமானில்லை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று அப்போஸ்தலன் தெரிவித்துள்ளார். நம்முடைய நாட்களில், நாமோ கிறிஸ்துவினுடைய நீதியின் வஸ்திரத்தினால் மூடப்படுகின்றோம்; ஆகையால், மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் **[R3240 : page 350]** நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறும்படிக்கே அப்படிச் செய்தார் (உரோமர் 8:4). நீதிக்கடுத்த நம்முடைய இருதயத்தின் நோக்கங்களானது, கிறிஸ்துவினுடைய பலியின் புண்ணியத்தின்கீழ்த் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. பூரணமான கிரியைகளுக்குப்பதிலாக, அவருக்கும், அவருடைய வார்த்தைகளுக்கும் உண்மையாய்க் காணப்படும் நம்முடைய வாஞ்சைகளும், பிரயாசங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன; ஆகையால் ஏற்றகாலத்தில் பிரியமானவருக்குள், அவரது இராஜ்யத்தின் மகிமைக்குள் நம்மை தேவன் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நாம் நம்பிக்கைக்கொள்கின்றோம். மீண்டுமாகத் தாவீதின் உணர்வுகளே, நம்முடையதாகவும் காணப்பட வேண்டும்; தான் சவுலின் மீது இரக்கம் காட்டினதுபோல, தேவன் தன் மீதும் இரக்கம் காட்டுவார் என்று தாவீது அறிக்கை பண்ணின விஷயத்தில், நம்முடைய கவனத்தைக் கவர்ந்த அவரது கொள்கைகள், நம்முடையதாகவும் காணப்பட வேண்டும். இதுவே நம் ஆண்டவருடைய போதனைகளின் முக்கிய சாராம்சமாகும். மனுஷருடைய தப்பிதங்களை நீங்கள் அவர்களுக்கு மன்னியாதிருந்தால், உங்கள் பிதா உங்கள் தப்பிதங்களையும் மன்னியாதிருப்பார் (மத்தேயு 6:15)- இரக்கம் காண்பிக்காதவன் இரக்கம் பெறுவதில்லை.

தன்னிடம் இருப்பதைவிட, தாவீதிடம் காணப்படும் ஆவியே அதிகம் நீதியுள்ளதாய் இருக்கின்றது என்று சவுல் அடையாளம் கண்டுகொண்டு, தாவீது பிற்காலங்களில் அபரிவிதமாய்ச் செழித்தோங்குவார் என்று கூறினதுபோலவே, ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களின் சத்துருக்களும்கூட, தங்கள் நடக்கைக்கும், கர்த்தருடைய ஆவியினால் வழிநடத்தப்படுகிறவர்களின் நடக்கைக்கும், இடையிலுள்ள வேறுபாட்டினை உணர்ந்துகொள்வார்கள்; இவர்கள் சவுல்போன்று வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொள்ளவில்லையென்றாலும், நிச்சயமாய் உணர்ந்துகொள்வார்கள். சவுலினால் நிழற்படுத்தப்படும் வகுப்பார் பெரும் திரளாய்க் காணப்படுவார்கள். இந்த வகுப்பார் நீதியை அடையாளம் கண்டுகொள்வார்கள் மற்றும் அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள், எனினும்

அநீதியையே பின்பற்றுவார்கள்; இவ்வகுப்பார் நன்மையை அடையாளம் கண்டுகொள்வார்கள், எனினும் நன்மையினை தீமையினால் எதிர்ப்பார்கள். தேவனை விசுவாசிக்கும் விஷயத்திலும், அவரைப் பிரியப்படுத்துவதற்கு வாஞ்சிக்கும் விஷயத்திலும், பிரியமானவன் என்ற அர்த்தத்தைப் பெற்றிருக்கும் தாவீதிற்கு நாம் ஒத்திருப்போமாக; தாவீது அநேகம் விதங்களில், தலை மற்றும் சரீரமாகிய கிறிஸ்து எனும் பிரியமானவருக்கு நிழலாய்க் காணப்படுகின்றார்.